

TITELLES, UN LLENGUATGE UNIVERSAL

EL FESTIVAL INTERNACIONAL DE TITELLES DE BARCELONA A TRAVÉS DE L'OBJECTIU DE JESÚS ATIENZA

L'any 1973 es va celebrar al Parc Güell de Barcelona la *Primavera de Titelles*, la llavor d'un festival que —amb nomenclatures i fórmules canviants— ha cultivat la crònica dels titelles i les seves possibilitats dramàtiques i expressives a Catalunya. En plena eferescència per la renovació del mandat d'Hermann Bonnín, l'Institut del Teatre va apostar pels titelles i les narratives de l'imaginari, i la primera edició va comptar amb la participació de les principals companyies de referència del moviment titellaire independent (L'Espantall, Ninots, Putxinel·lis Claca, Titelles Garibaldis i Titelles Babi).

El festival va consolidar-se com a Festival Internacional de Titelles en la tercera edició (1975), a partir de la qual va esdevenir una celebració biennal, amb una programació que es repartia per diferents sales i espais de la ciutat. Gradualment, la popularitat del festival a Barcelona es va convertir en fama nacional i internacional i, amb els anys, creadors i companyies de fins a trenta països diferents van passar pels seus escenaris. Han estat directors de la mostra Joan Baixas, Jordi Coca, Josep Maria Carbonell, Alfred Casas i Víctor Molina, en les diferents edicions. Actualment, el festival té continuïtat en l'IF Barcelona (des de 2015), una plataforma internacional de recerca, producció i mostra d'arts escèniques vinculades al teatre visual i de figures.

Jesús Atienza ha viscut amb titelles i titellaires des de 1977, quan, buscant les marionetes de H. V. Tozer es va trobar amb les de Pepe Otal. I des d'aquell moment va viatjar amb els i les titellaires i va conèixer amb ells i amb els seus ninots.

Espectador des de les primeres edicions del festival, ha estat l'encarregat de retratar-ne edicions inoblidables com el vint-i-cinquè aniversari de la mostra, l'any 1988. En aquesta selecció retrospectiva es presenten alguns dels records més càlids i emocionants d'un festival tant internacional, com proper i de casa. Putxinel·lis, ombres diminutes, samurais, teatrets improvisats, gegants, cossos antropomorfs o éssers de fantasia, Jesús Atienza ha retratat figures i titelles de tota mena en més de deu edicions del festival i vint anys d'història.

**Diputació
Barcelona**

Institut del Teatre

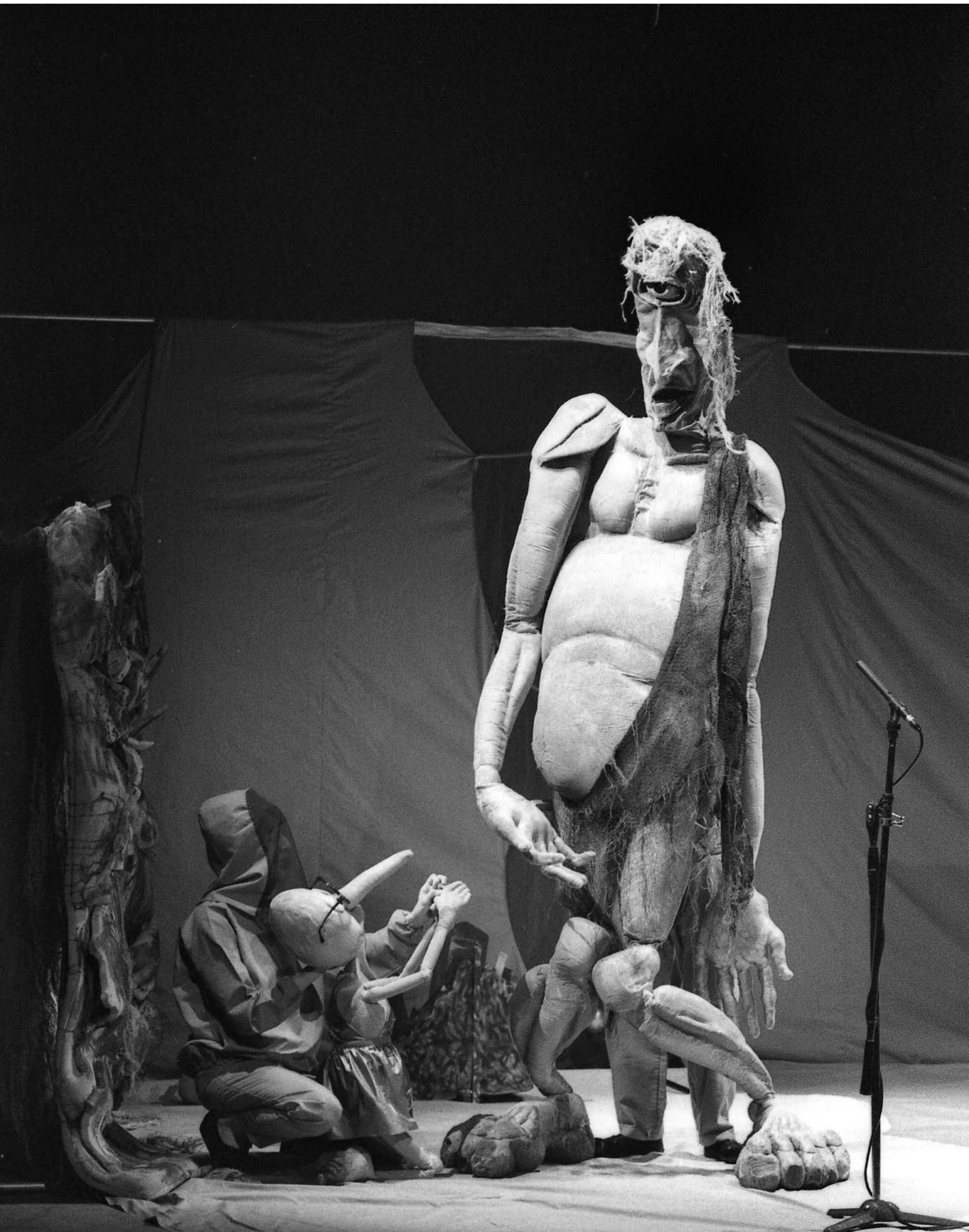

Peter Waschinsky (Alemanya). *Earthworms*, 1986

H.V. Tozer amb Herta Frankel amb un grup d'alumnes

